

نقش رویکرد فرهنگی و اجتماعی در معماری فضاهای عمومی و پایداری اجتماعی

مهدی کردونی^{1*}، مصطفی داودزاده غلامی²

1- گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات خوزستان، اهواز، ایران. mehdikardooni@yahoo.com

2- گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات خوزستان، اهواز، ایران. davoodzade_m@yahoo.com

مهدی کردونی^{1*} 09166018965

چکیده

همانطور که می دانیم فرهنگ و روابط اجتماعی رایج در یک جامعه، معماری آن جامعه را تحت تاثیر خود قرار می دهد و جدا از مباحث محیطی، در ساخت و ساز و معماری اثر مطلوب داشته و آن را خاص تر می کند. این پژوهش محدوده ی مشترک بین معماری و جامعه است. در این تحقیق فضای عمومی به عنوان ظرفی برای روابط اجتماعی در هر سطح، و افراد جامعه و روابط اجتماعی به عنوان عناصر شکل دهنده ی آن فرض شده اند. ویژگی هایی نظیر ایجاد هویت در فضا، ایجاد حس مکان و تعلق به فضا، انعطاف پذیر کردن و افزایش کیفیت فضا می توانند در پایداری فضا موثر باشند. پایداری اجتماعی نقش مهمی در یافتن راه حل هایی برای تاثیر متقابل گروه های اجتماعی بر هم ایفا می کند. طراحی پایدار می تواند منجر به شکل گیری معماری پایدار شود، سپس با استفاده از اصول پایداری اجتماعی و با بررسی ارتباط بین این رویکرد و فضای عمومی بستری در شهر برای ایجاد روابط و فعالیت های اجتماعی و ترویج فرهنگ و هنر، با هدف نیل به اجتماعی پایدار، ایجاد کند. این تحقیق به روش کیفی انجام شده است.

واژگان کلیدی: فرهنگ، معماری، فضای عمومی، پایداری اجتماعی

1- مقدمه

در قرن بیستم اکثریت جمعیت جهان در مناطق شهری می باشند. ما خود را به موجوداتی شهرگرا تبدیل نموده ایم و به جای روستاها و شهرهای کوچک، کلان شهرها جایگاه اصلی سکونت بشر شده اند. ضروری است اطمینان حاصل کنیم که سکونتگاه های امروزی ما از نظر زیست محیطی پایدار، از نظر اقتصادی پابرجا و همچنین از نظر اجتماعی عادلانه هستند. در سالهای اخیر مسائل اجتماعی شهرها در راس سایر امور شهری قرار گرفته است (ژیراده، 1383)، پیشرفت سریع علم و تکنولوژی، تحولات چشمگیر و